

TRƯỜNG THCS HỒ VĂN LONG
HỌ VÀ TÊN: NGUYỄN LÊ NGỌC LINH
LỚP: 9A2
NĂM HỌC: 2022 - 2023

BÀI VIẾT CHUYÊN MỤC “THẦY CÔ TRONG TRÁI TIM EM ”

Mỗi người từng bước từng bước chinh phục được con đường tri thức không chỉ bằng sự nỗ lực của chính mình mà trước hết là sự dìu dắt của những người thầy, người cô. Cô Dung là một trong những người lái đò đã dạy dỗ và bảo ban em rất nhiều.

Ngày ngày được nhìn thấy cô trên bục giảng nên bóng hình của cô đã in sâu vào tâm trí em. Cô năm nay đã ngoài bốn mươi nhưng vẫn toát ra nét trẻ trung rạng ngời. Chúng em hay đoán hỏi thiếu nữ cô hẳn rất xinh đẹp. Ấn tượng đầu tiên của em khi gặp cô chính là sự duyên dáng, điềm tĩnh, thể hiện từ hành động, cử chỉ, giọng nói. Cô có dáng người hơi tròn nhưng cân đối. Cô không quá cao, khi đi giày thì hình dáng trở nên hài hòa và vừa vặn. Nước da cô trắng hồng, tràn đầy sức sống. Mỗi khi đến trường, trang phục cô hay mặc nhất là áo dài. Đó là những chiếc áo dài chính cô đặt may, không quá cầu kì nhưng thanh lịch, tao nhã, tôn lên đường nét và vẻ đẹp của cô. Cô đi rất chậm rãi, khoan thai, không việc gì có thể làm cô vội vàng cả. Bởi vậy, hình ảnh cô mặc áo dài với tà áo bay bay và bước đi trên sân trường là kí ức khó quên với mỗi học sinh của cô. Khuôn mặt cô hình trái xoan với hai gò má đầy đặn. Dù phải đeo kính nhưng cặp kính cũng không che được sự ấm áp, hiền từ trong đôi mắt cô.

Khi giảng bài, đôi mắt ấy tràn đầy nhiệt huyết, say sưa, thỉnh thoảng cô nhìn về phía em như muốn hỏi em có hiểu bài hay không. Em thấy được sự khao khát muốn truyền đạt thật nhiều tri thức cho học trò trong đôi mắt ấy. Cô hay cười, nụ cười tươi tắn và rạng rỡ, cùng với hàm răng đều tăm tắp. Nhưng mỗi khi cười cô để lộ những vết chân chim trên khóe mắt, đó là biểu hiện của thời gian. Mái tóc cô ngắn, đen nhánh luôn được cột gọn gàng. Đôi tay thô ráp vì ngoài là một cô giáo, cô cũng là một người mẹ, người vợ, người con. Bàn tay ấy đã cầm phấn viết mấy chục năm, đã động viên vỗ về mỗi khi chúng em buồn bã, yếu đuối hay mệt mỏi. Giọng cô lúc trầm lúc bổng theo nhịp điệu của bài giảng, đầy sức cuốn hút.

Đó là cô mà em rất yêu quý nhất, thầm mong cô luôn khỏe và một thời gian nữa khi em quay lại trường, em vẫn có thể thấy cô đứng trước bục giảng cùng các em lớp dưới. Giờ đây, cứ mỗi lần đến dịp 20/11 cho dù thế nào đi nữa em cũng không quên rằng đang có một người mẹ hiền luôn chào đón mình phía trước.

Cuối cùng, nhân dịp chào đón 20/11, em đại diện toàn thể học sinh của trường kính chúc quý thầy, cô giáo dồi dào sức khỏe, hạnh phúc, thành công trong sự nghiệp trồng người.